Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 28/06/2017 a les 20:45

Jesús Rovira: «Creiem en un esperit comunitari de grup i és lògic que xoquem amb gent»

Entrevistem el baixista i compositor de Lax'n'Busto sobre la marxa de Salva Racero | "No tenim ni pensat quin sexe ha de tenir el nou cantant"

Imatge promocional de Lax'n'Busto amb el cantant Salva Racero | Andreu Robuster

Què ha passat en aquests sis mesos entre el concert de comiat a la Razzmatazz i el comunicat del comiat d'en Salva?
Jesús Rovira: Ha estat una suma d'interessos o de maneres d'entendre la música i la vida. Vam decidir fer una aturada de concerts, però al fer-la vam madurar la idea dels dos camins. Ell volia començar la seva carrera en solitari i nosaltres volíem continuar en el mateix vaixell on hem estat tots aquests anys. Creiem molt fortament en un esperit comunitari de grup i de vegades aquest estil pot xocar amb persones que tenen una voluntat pròpia forta. Som excessivament demòcrates, necessitem prendre les decisions per consens, tenim l'esperit molt arrelat i és lògic que hi hagi gent a qui li costi, però tot i així aquests deu any no hem hagut de fer grans esforços per seguir.

En quina situació us trobeu ara mateix com a grup?
J.R: Estem en un moment de renovació, volem renovar el missatge, volem saber què volem dir i com ho volem dir, en termes de música que és el que nosaltres fem com a banda. Estem en un moment de transició, estem fent cançons però encara ens trobem que les idees s'estan coent a casa de cadascun de nosaltres, anem provant coses sobre unes línies generals i després quan

tinguem la música i el missatge més clars, començarem a buscar qui volem que representi el missatge, perquè la figura del cantant és molt important.

O sigui que encara us queda lluny buscar nou cantant.
J.R: És que no en tenim ni la més remota idea, no tenim ni pensat quin sexe ha de tenir, no tenim cap condicionant. De moment, estem fent el que ens toca que és fer la nostra música, després ja vindrà la segona part i ja veurem com la resolem.

Mai abans us havíeu trobat en aquesta situació?
J.R: No, perquè l'altra vegada va ser enllaçar-ho amb una continuïtat total. Va ser un canvi directe de Pemi per Salva. Aquest cop no hi ha ningú en ment.

No hi ha l'opció que torni en Pemi?
J.R: No hi ha cap idea. Però amb en Pemi està amb la seva vida i jo crec que és molt feliç, no s'ha plantejat tornar. Ara viatja molt, fa poc va venir al bateig de la meva filla, d'aquí a pocs dies toquem una cançó al Liceu amb ell, cosa que li feia il·lusió perquè encara no hi havia tocat... O sigui que hi ha bon rollo, però no ens ho hem plantejat i ell crec que tampoc. Bàsicament perquè no ens hem plantejat res.

Cap on van les cançons si ens pots avançar alguna cosa?
J.R: Només et puc dir que nosaltres sempre serem els mateixos i mai sabrem fer la música d'una altra manera, per molt que ho intentem. Un és el que és i sempre ho serà. Però volem creure en el que fem i estar convençuts i creiem que és un moment molt important per estar convençuts que el que fem ens agrada. Ja tenim gairebé 50 anys i tot ha d'agafar nous significats.

Amb què us quedeu del pas d'en Salva per Lax?
J.R: Personament, penso que moltes de les cançons que he fet durant aquesta època amb en Salva, un altre cantant no les hauria pogut cantar. Ell arriba molt amunt i té una veu poderosa que ens ha fet guanyar en moltes cançons. A nivell de grup s'ha de dir que ha substituït el Pemi Fortuny, una cosa molt difícil, i val a dir que aquest últim any ha acabat sent el millor amb en Salva sens dubte. Se'n va en el millor moment. No ho ha tingut fàcil, però des de ja fa uns anys el públic va acceptar que el grup era diferent i que precisament que no tingués res a veure amb en Pemi era la gràcia.

En Salva no descarta tornar a Lax. Vosaltres estaríeu disposats que tornés?
No tancarem cap porta, de fet venim del concert a la sala Razzmatazz, on el Pemi va col·laborar en dues cançons i ara tornarem a tocar d'aquí a poc amb ell. És a dir, que no diem que no, en absolut. Però sí que diem que al pròxim disc no cantarà el Salva, això està clar.